

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar*(26 november 1997)*

1. Kommissionen hyser stor oro för barnen i tredje världen och deras situation, särskilt vad gäller alla former av utnyttjande som tvångsarbete och rent av barnslaveri. Kommissionen ställer sig bakom den ståndpunkt som gemenskapen gett uttryck för inför Förenta Nationernas kommission för de mänskliga rättigheterna, i vilken man fördömer de allvarliga övergrepp som sker mot barn och riktar en kraftfull uppmaning till alla de länder som undertecknat Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter att ratificera konventionen och tillämpa denna överallt och utan förbehåll. Kommissionen vill erinra om att frågan om att sätta stopp för barnslaveri och sexuellt utnyttjande av barn bör anses vara av största vikt för alla.
2. Särskilt beträffande situationen i Afrika erinrar kommissionen om att respekten för de mänskliga rättigheterna, de demokratiska principerna och rättsstaten är grundläggande element i den fjärde reviderade Lomékonventionen. Här inbegrips problemet att barn utnyttjas som slavar.
3. Kommissionen anser att det i detta sammanhang är mycket viktigt att positiva åtgärder vidtas, särskilt vad gäller utbildning. Kommissionen finansierar redan nu, inom ramen för utvecklingsprogrammen, projekt som syftar till att förbättra barns situation i olika länder och kommissionen har för avsikt att fortsätta på denna väg i samarbete med olika internationella och icke-statliga organ.

(98/C 158/120)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-3368/97
från Kirsi Piha (PPE) till kommissionen***(22 oktober 1997)**Ämne:* Säkerställande av finansieringen av utvidgningen

I den del av kommissionens Agenda 2000 som gäller finansieringen av utvidgningen konstateras att de av utvidgningen orsakade betalningsandelarna för EU:s nuvarande medlemsstater inte får överskrida 1,27 % av bruttonationalprodukten. Trots att även den kraftiga ekonomiska tillväxten ger upphov till resurser som kan avdelas till strukturella reformer av unionens stödpolitik, verkar uppskattningarna om att en finansiering på nuvarande nivå är tillräcklig som överoptimistiska.

Den senaste tidens diskussioner både inom rådet och inom Europaparlamentet visar att det är orealistiskt att anta att medlemskapsförhandlingarna kommer att inledas i den 5+1-form som kommissionen föreslår. Detta torde leda till att den totala finansieringsplanen på medellång och lång sikt kommer att genomgå betydliga förändringar jämfört med kommissionens nuvarande beräkningar.

Med hänvisning till det ovan anförda vill jag fråga om kommissionen tror att den totala finansieringsramen under alla omständigheter kommer att hållas inom de ramar som anges i Agenda 2000? Hur har kommissionen förberett sig och hur kommer den i framtiden att förbereda sig för en situation där nuvarande finansieringsberäkningar eventuellt kommer att visa sig vara underdimensionerade?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar*(9 december 1997)*

I sitt meddelande "Agenda 2000" ⁽¹⁾ angav kommissionen under vilka förutsättningar och antaganden som en finansiering både av en fortsatt utveckling av gemenskapens olika politiska områden och en integration av de första kandidatländerna vore möjlig utan att den nuvarande maximigränsen för egna medel på 1,27 % av bruttonationalinkomsten (BNI) överskrids samtidigt som en disponibel marginal under denna maximigräns bibehålls. Eftersom maximigränsen är avhängig gemenskapens storlek, kommer den vid den tidpunkten att avse BNI för ett utvidgat EG.

Det bör alltså noteras att sammanställningen över den finansiella ramen som läggs fram i "Agenda 2000" grundas på ett antal arbetshypoteser om hur utvidgningen kommer att te sig (antal länder, anslutningsdatum, villkor). Bland annat bygger den på antagandet om att fem kandidatländer i Central- och Östeuropa samt Cypern kommer att anslutas år 2002. Om utvidgningen sker på sätt som väsentligen skiljer sig från kommissionens antaganden kan beloppen i finansieringsdelen i "Agenda 2000" anpassas i enlighet med detta.

⁽¹⁾ KOM(97) 2000.